

În perioada **13 iunie - 2 septembrie 2018** la Muzeul Național de Artă al României se organizează expoziția „Fericitul Vladimir Ghika - *in spiritu caritatis* - desene”, în sălile Kretzulescu, din Calea Victoriei, nr. 49-53.

Sunt prezentate în premieră desene, gravuri și decupaje în hârtie realizate de Monseniorul Vladimir Ghika.

Expoziția poate fi vizitată de miercuri până duminică, între orele 10.00-18.00.

Prețul biletului de acces: 4 lei.

Gratuit: prima miercuri din fiecare lună.

Calendarul săptămânii 24 iunie - 1 iulie 2018

- 24 D **NAȘTEREA SF. IOAN BOTEZĂTORUL**
- 25 L Sf. Wilhelm, abate
- 26 M Ss. Ioan și Paul, m.; Josemaria Escrivá de Balaguer, pr.
- 27 M Sf. Ciril din Alexandria, ep. înv. *
- 28 J Sf. Irineu, ep. m. **
- 29 V **SS. PETRU ȘI PAUL, AP.; Emma**
- 30 S Primii Sfinți Martiri din Roma *
- 1 D **DUMINICA A 13-A D.P.A.; Sf. Aaron, fratele lui Moise**

Gândul săptămânii

“Definiția fericirii: ceea ce Dumnezeu vrea să împartă cu noi.” (Fericitul Vladimir Ghika)

© 2018 don Giovanni Berti, gioba.it

29 iunie 2018 • **SS. PETRU ȘI PAUL, AP.; Emma**

LECTURA I

Acum știu, într-adevăr, că Domnul m-a scăpat din mâinile lui Irod.

Citire din Faptele Apostolilor 12,1-11

În acel timp, Irod a pus mâna pe unii din Biserică pentru a le face rău. Astfel, l-a ucis cu sabia pe Iacob, fratele lui Ioan. Când a văzut că aceasta este pe placul iudeilor, a decis să-l prindă și pe Petru; erau atunci zilele Azimelor. L-a prins și l-a aruncat în închisoare, încredințându-l la patru grupe de câte patru soldați ca să-l păzească, voind să-l înfățișeze poporului după Paște. Așadar, Petru era păzit în închisoare; dar se făceau neîncetat rugăciuni de către Biserică, pentru el, la Dumnezeu. Dar în noaptea dinaintea zilei în care Irod avea să-l înfățișeze, Petru dormea între doi soldați, legat cu două lanțuri, iar în fața ușii, niște străjeri păzeau închisoarea. Și iată că un înger al Domnului a venit la el și o lumină a strălucit în încăpere! Îngerul l-a lovit în coastă pe Petru, l-a trezit și i-a zis: “Scoală-te în grabă!” Iar lanțurile i-au căzut de la mâini. Atunci, îngerul i-a spus: “Încinge-te și leagă-ți sandalele!” El a făcut astfel. Apoi i-a zis: “Pune-ți mantia pe umeri și urmează-mă!” El a ieșit și

l-a urmat, dar nu știa că este adevărat ceea ce făcea îngerul. Credea că are o vedenie. Trecând de prima strajă și de-a doua, au ajuns la poarta de fier care ducea în cetate. Aceasta s-a deschis de la sine înaintea lor. Ieșind, au mers pe o stradă și, deodată, îngerul a plecat de la el. Atunci Petru, venindu-și în fire, a zis: “Acum știu, într-adevăr, că Domnul l-a trimis pe îngerul său și m-a scăpat din mâinile lui Irod și de la tot ce aștepta poporul iudeilor”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 33(34),2-3.4-5.6-7.8-9 (R.: 5)

R.: Domnul m-a eliberat de orice teamă.

Îl voi binecuvânta pe Domnul în orice timp, lauda lui va fi fără încetare în gura mea.

Să se laude sufletul meu în Domnul!
Să audă cei umili și să se bucure! **R.**

Preamăriți-l pe Domnul împreună cu mine,
să înălțăm numele lui împreună!
L-am căutat pe Domnul și el mi-a răspuns
și m-a eliberat de orice teamă. **R.**

Priviți la el și veți fi luminați și fețele voastre nu se vor rușina! Acest sărac a strigat și Domnul l-a ascultat și l-a scăpat din toate strâmtorările sale. **R.**

Îngerul Domnului veghează lângă cei ce se tem de el și-i scapă din primejdie. Gustați și vedeți cât de bun este Domnul, fericit omul care își caută în el refugiu! **R.**

LECTURA A II-A

De acum îmi este rezervată coroana dreptății.

Citire din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Paul către Timotei 4,6-8.17-18

Preaiubitule, eu deja sunt oferit ca jertfă și timpul plecării mele a sosit. Am luptat lupta cea bună, am ajuns la capătul alergării, mi-am păstrat credința. De acum îmi este rezervată coroana dreptății pe care mi-o va da în ziua aceea Domnul, judecătorul cel drept; și nu numai mie, ci și tuturor acelor care au iubit arătarea lui. Domnul însă mi-a fost alături și m-a întărit, pentru ca predicarea să se îplinească prin mine și s-o audă toate popoarele. Și am fost salvat din gura leului. Domnul mă va salva din orice lucrare rea și mă va mântui pentru împărăția lui, cea din ceruri. Lui să-i fie glorie în vecii vecilor! Amin!

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Mt 16,18b
(Aleluia) Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica mea și porțile iadului nu o vor birui. (Aleluia)

EVANGHELIA

Tu ești Petru; ție îți voi da cheile împărăției cerurilor.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Matei 16,13-19

În acel timp, venind în părțile Cezareii lui Filip, Isus i-a întrebato pe discipolii săi, zicând: "Cine spun oamenii că este Fiul Omului?" Ei i-au spus: "Unii, «Ioan Botezătorul», alții, «Ilie», alții, «Ieremia sau unul dintre profeți»". El le-a spus: "Dar voi cine spuneți că sunt?" Atunci Simon Petru a luat cuvântul și a zis: "Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeului cel viu!" Isus, luând cuvântul, a spus: "Fericit ești, Simon, fiul lui Iona, căci nu carnea și sângele ți-au descoperit aceasta, ci Tatăl meu care este în ceruri. Și eu îți zic: tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica mea și porțile iadului nu o vor birui. Ție îți voi da cheile împărăției cerurilor: dacă vei lega ceva pe pământ, va fi legat în ceruri, iar dacă vei dezlega ceva pe pământ, va fi dezlegat în ceruri".

Cuvântul Domnului

Vineri, 29 iunie 2018 - Obolul Sf. Petru - colectă în toate parohiile Arhidiecezei pentru operele de binefacere ale Sfântului Părinte

Liturgia acestei zile ne duce ca în fiecare an în regiunea Cezareii lui Filip unde Simon fiul lui Iona primește aceste cuvinte de pe buzele lui Isus: "Fericit ești, Simon, fiul lui Iona, căci nu carnea și sângele ți-au revelat aceasta, ci Tatăl meu care este în ceruri". Petru a ascultat aceste cuvinte de pe buzele lui Isus după ce acesta întrebase: "Cine spun oamenii că este Fiul Omului?" și după ce el răspunsese: "Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeului cel viu!" Acest răspuns se situează în centrul istoriei lui Simon pe care Cristos a început să-l numească Petru. Cristos vede în sufletul lui Simon. S-ar spune că admiră lucrarea pe care Tatăl a împlinit-o în el prin intervenția Duhului Sfânt: mărturisind adevărul cu privire la originea divină a Învățătorului său, Simon participă la cunoașterea divină, la această știință profundă pe care Tatăl o are de la Fiul, tot așa cum și Fiul o are de la Tatăl. Și Cristos care îi spune: "Fericit ești, Simon, fiul lui Iona". Aceste cuvinte se găsesc în centrul istoriei lui Simon Petru. Această binecuvântare nu a fost niciodată retrasă. Această mărturie pe care a făcut-o atunci în împrejurimile Cezareii lui Filip nu a slăbit niciodată în sufletul lui Petru. Întreaga sa viață, până în ultima clipă, a petrecut-o cu ea. Cu ea a petrecut cea noapte teribilă a arestării lui Isus în grădina Getsemani: noaptea propriei sale slăbiciuni, a celei mai mari slăbiciuni de care a dat dovadă care l-a făcut să-l renege pe omul... dar care cu toate acestea nu a distrus credința sa în Fiul lui Dumnezeu. Încercarea crucii a fost compensată

de mărturia Învierii. Însuflețit de credința în Fiul lui Dumnezeu, Petru va merge pe calea misiunii pe care i-a încredințat-o Domnul.

În liturgia acestei zile, care reunește comemorarea morții și glorificării sfinților apostoli Petru și Paul, citim și pasajul din Scrisoarea către Timotei: (Eu deja sunt oferit... au iubit arătarea lui).

Printre toți cei care au iubit manifestarea Domnului, Paul din Tars a fost cu siguranță mai mult decât oricare altul plin de feroare, un luptător curajos, un martor statornic.

Într-un rezumat grandios, Paul expune opera întregii sale vieți. Vorbește de la Roma ucenicului favorit, în momentul în care se anunță sfârșitul vieții sale dedicate în întregime Evangheliei. Și, la capătul acestei etape, această conștiință a păcatului și a harului își păstrează toată luciditatea, conștiința harului care depășește păcatul și deschide calea răsplății. Biserica romană evocă astăzi într-un mod deosebit amintirea a două priviri îndreptate în aceeași direcție: înspre Cristos răstignit și înviat. Privirea lui Petru în agonie pe cruce și cea a lui Paul murind de sabie. Aceste două priviri pline de credință - de această credință care a copleșit viața lor până în ultima clipă și a aruncat bazele luminii divine în istoria omului pe pământ - rămân în amintirea noastră.

Din omilia Papei Ioan Paul al II-lea, în Solemnitatea Sf. Petru și Paul, 29 iunie 1979